Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöva registreras, böfa göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, Gnaksa, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för annonsnoser bör all tid insändas i förskott

Torsdagen den 1 september 1921.

PROTEKTIONISTERNA SKRIKA ÅTER PÅ "MADE IN CANADA" VAROR.

INDUSTRIENS storbaroner avslöjas av George Broadley i Regina, Sask., i en artikel under denna rubrik, som vi ej velat undanhålla våra läsare. Han skriver bland annat följande, som vi meddela i översättning:

Senator Gideon Robertson, arbetsminister i Dominion-regeringen, som av sina kollegor sändes till farmarna i Medicine Hat för att för dem omtala, att de voro "bolsjeviker," fick sin kandidat genomgrundligt besegrad. Han har nu trängt in på ett nytt fält, samt utför där befallningarna från sina arbetsgivare, the Canadian Manufacturers' Association, genom att arbeta för "made in Canada" varor. Eller med andra ord han advocerar "The Union Government Label," vilket är någonting helt annat än den "Union Label," som kräves av fackföreningarna.

Tvungna att köpa i U. S. A.

Under den senaste sessionen av det federala parlamentet fäste J. A. Maharg, parlamentsledamot för Maple Creek, mer än en gång uppmärksamheten till det faktum, att köpcorganisationerna av de skiljda farmarrörelserna i västern voro tvungna av Canadas fabrikanter att göra sina inköp i Förenta Staterna på grund av sagda fabrikanters vägran att forse dem med nödigt maskineri.

När den canadiske farmaren är tvungen att sälja sin produkt å världsmarknaderna med det resultatet, att priserna för allt, vad han producerar, pressats ned, så har han enligt samma lag om tillgång och efterfrågan rätt att kräva samma rätt, då han gör inköp. Han tror med framlidne pastor Henry Ward Beecher att: "Frihet i handel är lika nödig och lika sund som samvetsfrihet, talfrihet, pressfrihet och personlig frihet. Frihet är lika säker och lika nödvändig i handel som i allting annat."

Tullar och straff.

Den canadiska regeringens höga tariffpolitik, som tager ut dess tullar och straff från den köpande publiken uteslutande till fabrikanternas nytta, är den stora drivkraften bakom detta högljudda och ihärdiga krav på att köpa "made in Canada" varor. För det första äro vanligen "made in Canada" varor sämre och för det andra kosta de mera. Detta bevisades till fullo av mr Maharg under tariffkommissionens session i Regina sistlidne höst.

En ren smaksak.

Huruvida detta krav på "made in Canada" varor skulle kunna skaffa arbete är en ren smaksak. Men ett absolut faktuum är, att de mest skyddade industrierna betala de lägsta arbetslönerna och "made in Canada" varor är ingen garanti för full brukbarhet, hög levnadsstandard eller stadig sysselsättning.

Handel är internationell.

Huruvida senator Robertson är korrekt i sin uppfattning att köp av "made in Canada" varor skulle lösa arbetslöshetsproblemet och hålla brittiska immigranter på denna sidan den internationella gränsen, är ej etablerat genom fakta. Handeln har blivit så internationell och maskinerieta inträde i produktionen har skapat en situation, vari den vanlige arbetssökaren har litet val, vare sig det beträffar hans arbetsgivare eller platsen för hans arbete. Vad den nordamerikanska kontinenten beträffar, är det av föga vikt för dem, som äro tvungna att tjäna sitt uppehälle som lönetagare, vare sig det är under Union Jack eller under stjärnbaneret. Arbetsförhållandena äro praktiskt taget detsamma under det att levnadsstandarden ger litet utrymme för val.

Reciprocitetsvaleta humbug.

Under reciprocitetskampanjen 1911 begagnade sig de flaggviftande protektionistiska fabrikanterna av en massa skräpprat om "no truck or trade with the Yankees." Och Sir Clifford Sifton var en av de mest vältaliga i att uttrycka sin farhåga för att Canada med godkännandet av reciprocitetsakten skulle bli en bakgård till Chicago. Samma folk, som njöto av en prohibitiv tariff med i U. S. tillverkade varor (30% tull i genomsnitt), glömde emellertid att omtala för folket, att de voro "trucking and trading with the Yankees," varigenom de (Canadas fabrikanter) åtnjöto frihandel med sagda yankees i råmaterial, vilket brukades i deras fabriker.

Yankee placeringar i Canada.

De underlåto även vidare att underrätta en länge lidande publik, att Förenta Staternas kapitalister kontrollera den stora majoriteten av alla affärsföretag i Canada. Vid ett tal nyligen hållet i Calgary berörde en av de bäst kända statsekonomerna uppmaningarna till canadensarna att bli ekonomiska samt citerade affischer med denna appell: "Var patriotisk, köp canadisk kol!" Detta sade han, var knappast begripligt, då man vet att 95 procent av alla gruvintäkter i Canada äges av Förenta Staternas kapitalister. Han hade besökt kolgruvor under kriget samt kommit uderfund med att 80% av arbetarna voro utlänningar under det att på Vancouver Island det mestadels var orientaler, som arbetade i gruvorna. Varför ej, frågade han, köpa kol direkt från Förenta Staterna?

Han hade intet gräl med Förenta Staterna, men han ville påvisa, hur mycket denna internationalism inträngde i vår tids handel. Han angav, att amerikanerna kontrollera 95% av alla gruvintäkter i Canada, 100% av pappersmasseinträssena i västra Canada; 75% av fiskerierna och 75% av skogsintressena i Dominion.

Befolkningens driftning mot U. S.

I diskussionen av senator Robertsons universialbotemedel mot arbetslöshet måste man även taga i betraktande förhållandenas fakta, som vi finna dem. Under de 40 år, som Canada styrts av en klass, nämligen "de i fabriker helt intresserade," är det väl känt, att de bäst skyddade industrierna ej allenast betalt den lägsta arbetsersättningen utan att det varit en ständig ström av Canadas immigranter till Förenta Staaterna. Enligt Hon. Walter Scott, den framlidne premiärministern av Saskatchewan, finnes det flera från British Columbia hemmahörande personer bosatta i provinsens närgränsande stater än den nuvarande befolkningen i B. C.

Under ett tal i Regina flera år sedan uppgav vice guvernör J. A. M. Aikins av Manitoba, att endast 15 procent av dem, som tagit homestead i prärieprovinserna, vid sagda tid kvarstannat på sina farmar.

Befolkningsstatistik.

Befolkningsstatistiken för det sista halva århundradet kastar också ljus över denna fråga samt synas ej sammanstämma med senator Robertsons åsikter. En jämförelse mellan ökningen av befolkningen i Canada och Förenta Staterna under denna period synes ej ge mycken lisa, vare sig det gäller arbetslöshet eller behållandet av vår befolkning. År 1860 var Canadas befolkning 3,360,000 under det att Förenta Staternas samma år var 31,443,000. Idag har onkel Sam en befolkning av 115,000,000 under det att Canada troligen måste räkna somliga av de sina å kyrkogårdarna för att få det till 10,000,000. Med andra ord —under en period av 40 år har Canadas befolkning ökats med mindre än 7,000,000 under det att Förenta Staterna under samma period ökat sin befolkningssiffra med 77,000,000. Med en så obehaglig skillnad av 800 procent i favör av Förenta Staterna måste senator Robertson gissa igen och Canadian Manufacturers' Association, för vilken han arbetar, måste bli under den smärtsamma nödvändigheten att komma fram med något mera övertygande argument för att svälla ut sitt bestraffningssystem mot den canadiske inköparen än kravet, att han skall köpa "made in Canada" varor för att göra slut på arbetslöshet eller för att öka befolkningen.

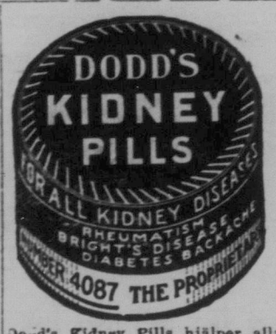

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Rosor -- en diktcykel.

För S. C. T. av Svea de Rodriguez.

I.

DE RÖDA.

En handfull döende rosblad
låg på ditt bord,
mörka som stelnade droppar
av hjärteblod —
som svartnade, utbrunna lågor,
som tysta och grubblande frågor.

En dalande kvällsols strålar
smekte dem ömt.
Försvann som en dröm försvinner,
när allt är drömt.
Blott lämnar vemodigt minne kvar
om tid, som farit och allt som var

II.

DE GULA.

Med rodnande hjärtan sänkta
över glasets rand — tunga av mognad —
av älskade händer mig skänkta.
Ett knippe av guld belysta
av solens smekande strålar
de sprida sin doft och fylla
min själ med längtan och trånad
till onådda mål, som i fjärran
det ostäckta hoppet mig målar.

— — — — — — — — — — — — — —

Ack, rosor, med färger av solen!
Förmådde ni hela en hånad
och tynande själ med er doft!

III.

DE VITA.

Ack! Viska blott — och smyg se'n tyst förbi!
Hör! Änglars vingar fladdra kring ett läger,
där liten pilt ses slumra, svept uti
en mantel bredd av ros och vårlig häger,
igenom vilken skymta tunna barnahänder,
nu knäppta till ett sista Fader Vår.

Hans lilla rum är fyllt av vita rosors böner
till den, som lyckan gav och lyckan tog;
och vita rosor som ett lager kröner
hans panna under lockars gyllene flod.
Nu seglar liten pilt sin båt bland gröna stränder —
hur lycklig är ej den, som lyckan får!

Min egen spalt.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

INKVISITIONENS och kättarbålens tid är icke helt över, åter och åter inträffa händelser, som vittna därom. Understundom ha dessa brutal karaktär, understundom är deras yta finare. Under krigets dagar våldförde man sig öppet på dem, som icke voro av samma åsikt som de styrande. Man kastade dessa i fängelse, och i hundratals fall blevo de på det gräsligaste torterade och misshandlade. Detta förekommer väl icke numer så ofta, men den synen är icke ovanlig, att en person på grund av sina åsikter — både politiska och religiösa — bojkottas och socialt förföljes. Det är en gammal metod, som gärna användes av i synnerhet de religiöst intoleranta. Det har t. o. m. sagts, att en affärsman, som vill ha framgång i affärer, måste tillhöra ett kyrkosamfund i detta land, som ingen statskyrka har och som skryter med sin religionsfrihet. Därför ser man ock så många affärsmän skrymta en religiositet, som de absolut icke hava.

Förföljelser mot lärare, som hysa åsikter, vilka icke överensstämma med de konventionella eller som den styrande klassen anser för sina inträssen farliga, ha länge ägt rum i Förenta Staterna. I Canada ha de icke varit så farliga eller tagit sig så cyniska uttryck som söder om gränsen. I dessa dagar ha vi emellertid fått ett eklatant bevis, att man även i Canada icke drager sig för att med öppen handling säga, att en lärare icke får hysa andra åsikter än dem, som officiellt erkännas av kapitalistsstaten. Jag syftar på det uppseendeväckande fallet W. D. Bayley.

Från dagspressen känna vi, huru som Bayley, vilken är arbetarrepresentant i Manitobas legislatur — samt rektor för en folkskola, av skolans styrelse blivit avskedad på grund av vissa uttalanden, han offentligen — dock icke i skolan — gjort i religiösa frågor. Saken fick sin upprinnelse, som man torde erinra sig, från ett föredrag som Bayley höll inför Labor church i Victoria park i Winnipeg, vilket föredrag blev refererat av Manitoba Free Press. Mr. Bayley påstår, att Free Press icke återgivit honom rätt, men tidningen ifråga vidhåller att den givit kontentan av föredraget korrekt, med undantag av uttrycket ateism, som den efteråt funnit icke kan läggas mr Bayley till last. I brådskan råkade jag förbise referatet över Bayleys föredrag i Free Press och har endast haft tillfälle att taga del av Bayleys korrigerande brev till tidningen i fråga samt Free Press svar därpå. I sitt brev till Manitoba Free Press förklarar Bayley sin uppfattning i berörda fråga som följer:

"Min åsikt är, att idén om en översinlig personlighet, skild från världen, dirigerande den såsom en från varande husvärd och styrande den som en autokrat, är förlegad. Jag föredrager idén om en 'imminent principle,' som är Gud i och genom alla erfarenheter och förbindelser. Att brännmärka detta som ateism tyder på absolut okunnighet om den bästa filosofiska och vetenskapliga tanke av idag. Jag förolämpar icke det allmänna folket genom att giva dem avlagda åsikter, som jag för länge sedan övergivit. Allt för många präster göra det."

Detta var således den grund, på vilken skolstyrelsen i St. Boniface gav mr Bayley, mot dennes skarpa protester, avsked på grått papper. Av referatet över det styrelsemöte, där detta skedde, förstår man, att styrelsen var synnerligen mån om att få bort Bayley, förmodligen icke blott för hans religiösa utan även för hans politiska åsikters skull, ehuru dessa denna gång icke behövde framdragas. Man läste i varje yttrande, att här sutto samhällets pelare, vilka ville straffa kättaren och beröva honom hans levebröd. Mr. Bayley påpekade mycket riktigt i sitt försvarsanförande, att styrelsens handlingssätt var olagligt, att den ingen rätt hade att avskeda honom för religiösa åsikter, om icke dessa framförts i en skola i strid mot skollagen. Här står mr Bayley på både juridisk och moralisk grund. Hans ställning är oantastlig. Han ämnar även appellera till den speciella medlingsstyrelse, som tillsatts av legislaturen för att avgöra tvister mellan skolstyrelser och lärare. Om denna icke begår en fullt olaglig handling, måste den icke blott återinsätta Bayley i hans ämbete utan även giva skolstyrelsen en allvarlig skrapa. Det skall bli roligt att se, huru denna styrelse kommer att handla.

VID HASTIGT PÅSEENDE kan det förvåna, att sådant kan inträffa i nådens år 1921 i ett land, som skryter av sin religionsfrihet. Men när man vet, att kapitalismen fortfarande sitter i högsätet, då bör man icke förundra sig. Just i skolan ser kapitalismen ett av sina mest effektiva vapen, som den med största omsorg vårdar. Ty man vet, att om man hos barnen kan inpränta allehanda fördomar, då är det svårt att få dem bort ur medvetandet, sedan barnen kommit till mogen ålder. Därför ser den herskande klassen till att kontrollen över skolsystemet förblir i dess händer och att det användes i dess tjänst. Politisk och religiös övertro, "patriotism" och annan intolerans inpräntas från späda år. Endast lärare med "säkra" och ofarliga åsikter anställas och de, som visa tendenser till friare handling, vaktas noga och utsparkas, om de sig icke bättra, såsom skedde i fallet Bayley. Läraren kan vara hur duglig som helst, kan giva barnen den tänkbarast bästa undervisning. Konformerar han icke med kapitalismens idéer och gömmer han icke inom sig eventuellt avvikande åsikter, så adjö. Bayley är en erkänt duktig skolman, men detta betyder intet. Hellre en nolla på hans plats, än en så "farlig" person.

I SVERIGE har även länge dylika medeltida idéer varit förhärskande, men där börjar man nu se saken i något nyktrare dager, ehuru kapitalismen ingalunda är kastad ur sadeln. Där kan i dessa dagar en folkskollärare tala ganska öppet och fritt i politiska och religiösa frågor, och en läroverkslärare behöver aldrig frukta något avskedande för dylika saker. Vid universiteten råder fullständig frihet. Ingen kan där röra en professor, hur röd kommunist och fritänkare han än är. I Sverige börjar t. o. m. prästerna — d. v. s. statskyrkoprästerna — att kunna röra sig en smula friare. Men här i "den fria demokratiens land," förföljas, bojkottas och utsparkas de, som hysa friare och framför allt rättare åsikter.

Om det nu också vore en skolstyrelses rättighet att lägga sig i en lärares personliga religiösa åsikter, så kan då knappast det, som mr Bayley i Free Press uttalat anses vara överdrivet farligt. Det är ju endast vad alla intelligenta och upplysta personer, som icke ännu helt övergått till ateismen, tänka och tro. Det är i själva verket inget "fritänkeri" i den bemärkelse, som detta ord i allmänhet tages. Det är ingen gudsförnekelse. Det är uttrycket för en uppfattning, som med ena foten står kvar i mysticismen. Men icke ens, om Bayley tagit steget fullt ut och plädderat ateism, så vore detta hans ensak, som skolstyrelsen icke hade något som helst med att skaffa. Och vad skolbarnen beträffar, skulle det vara lyckligare för deras utveckling, om en "fritänkare" fick hand om deras utbildning än en bigott och intolerant person. De skulle därigenom få en friare syn på tingen och bli bättre förberedda för den kamp mot mörker och förtryck, som förestår det uppväxande släktet.

EHURU MANITOBA FREE PRESS ingalunda älskar Bayley, måste den dock erkänna, att denna affär är ganska betänklig. Den säger:

"Avskedandet av en offentlig tjänsteman av en publik styrelse för uttryckandet av privata åsikter är ett mycket allvarligt förfarande. I allmänhet kan en dylik handling icke rättfärdigas, emedan den gör intrång just på den tankefrihet, som är den civila frihetens hörnsten."

Och Free Press har för en gångs skull rätt. Det kostar förmodligen på en smula att erkänna denna mänskliga rättighet, som Free Press själv — speciellt under kriget — så ofta varit med om att skända. Det är emellertid att taga fasta på att även en kapitalisttidning måste erkänna det betänkliga i detta intrång på tanke- och yttrandefriheten.

Från dagspressen känna vi, huru som Bayley, vilken är arbetarrepresentant i Manitobas legislatur — samt rektor för en folkskola, av skolans styrelse blivit avskedad på grund av vissa uttalanden, han offentligen — dock icke i skolan — gjort i religiösa frågor. Saken fick sin upprinnelse, som man torde erinra sig, från ett föredrag som Bayley höll inför Labor church i Victoria park i Winnipeg, vilket föredrag blev refererat av Manitoba Free Press. Mr. Bayley påstår, att Free Press icke återgivit honom rätt, men tidningen ifråga vidhåller att den givit kontentan av föredraget korrekt, med undantag av uttrycket ateism, som den efteråt funnit icke kan läggas mr Bayley till last. I brådskan råkade jag förbise referatet över Bayleys föredrag i Free Press och har endast haft tillfälle att taga del av Bayleys korrigerande brev till tidningen i fråga samt Free Press svar därpå. I sitt brev till Manitoba Free Press förklarar Bayley sin uppfattning i berörda fråga som följer:

"Min åsikt är, att idén om en översinlig personlighet, skild från världen, dirigerande den såsom en från varande husvärd och styrande den som en autokrat, är förlegad. Jag föredrager idén om en 'imminent principle,' som är Gud i och genom alla erfarenheter och förbindelser. Att brännmärka detta som ateism tyder på absolut okunnighet om den bästa filosofiska och vetenskapliga tanke av idag. Jag förolämpar icke det allmänna folket genom att giva dem avlagda åsikter, som jag för länge sedan övergivit. Allt för många präster göra det."

EN GAMMAL MANS TANKAR.

EN TYDLIGEN VIS man är den gamle James (Viscount) Bryce. Under mer än 60 år av sitt gagnerika o. möjlighetsrika liv har han studerat regeringsproblem. Under en generation har hans utsago betytt mer hos det engelsktalande folket än någon annans. Nu har han uttalat sin mening om den så mycket omtvistade Versaillestraktaten och hans åsikt måste mötas med respekt.

Världen har på det hela tänkt mycket väl om densamma eller önskat att så göra, men lord Bryce karaktäriserar den lugnt som fullt av frön till framtida krig. Han finner den något bättre än den fred, som kongressen i Wien avslöt för hundra år sedan, samt även bättre än det tidigare fördraget i Versailles, som avslutade det fransk-tyska kriget. Det mest hjärtskärande i allt är, att denne man, vars klokhet och insikt erkännes lika mycket av amerikanerna som av hans egna landsmän, i denna fred endast ser bevis på en trängbröstad okunnighet av europeisk politik och europeiska passioner samt av ett knappast dolt upphävande av principer för att behaga konstituenter hänförda av högtravande språk eller nationalistisk fördom.

Hela sitt liv har lord Bryce bekänt sin tro på den demokratiska principen medgivande, att vilka brister demokratien än led i praktiken, så bjöd den dock mer till fler människor än någon annan styrelseform, som nu finnes. Ävenså har han varit för hederlig att dölja sin kunskap om att varje regering, hurudan än dess yttre form är eller vad namn den bär, till sitt väsen är oligarkiskt. Nu kritiserar han en fred åstadkommen av några få men ämnad att behaga många. De mångas inflytande överkastande de fås, de fås eftergivande för de mångas gunst — detta är de orsaker, som måste få skulden för framtida krig.

Lord Bryce kan ej beskyllas för att påstå, att en fred dikterad av Wilhelm Hohenzollern eller Karl av Hapsburg skulle ha varit att föredraga. Han gör det endast mer tydligt att de demokratiska regeringarna, hur mycket bättre de synas i jämförelse med de äldre formerna, fortfarande äro långt ifrån felfria samt att folkets röst ej alltid är Guds röst. Han är ingen pessimist, men han vet, att det tusenåriga riket ej kan vinnas i morgon och ej heller i övermorgon.

ER PLIKT MOT ER SJÄLV ÄR ATT SPARA

Mannen med ett sparbankskonto behöver ej oroas för framtiden.

Sparsamhet förenat med beslutsamhet är en av de mest nyttiga vanor att förvärva.

En sparbanksavdelning vid var bransch av

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital och reservfonder $40,000,000

•SHIPPING CREAM WITH CONFIDENCE TO THE SASKATCHEWAN CREAMERY CO. OF MOOSE JAW, LIMITED

THE HOUSE OF REAL SERVICE

NI ÖNSKAR ALLA KONTANTER

Ni kan få detta år. Vi betala kontant för grädde. Betala den dag grädden mottages. Ju bättre grädden, ju mer pängar får ni. Sträva efter kvalitete och sänd er grädde till vår närmaste branch.

Huvudkontor: Moose Jaw. Branch smörfrabriker: Wolsely, Carlyle Carnduff, Weyburn, Swift Current, Maple Creek, Assiniboia, Epress och Shaunavon.

Dept. T.

GOD SMAK

är framträdande i alla våra monument. Sak samma vad deras karaktär må vara, hålla vi oss strängt inom den goda smakens rämärken. Det finns distinktion i varje linje, impressiv soliditet i varje sten vi sända ut.

Skriv efter illustrerad katalog och priser.

REGINA MARBLE & TILE LIMITED
826 DEWDNEY AVE.
REGINA - SASK

VÅR VÄN guvernör Preus i Minnesota har åter varit framme. Denna gång har han kommit i onåd hos sina egna landsmän, norrmännen. Den norska tidningen Skandinaven omtalar, att professor Rasmus B. Anderson i Wisconsin State Journal tagit guvernören i upptuktelse för ett tal, som han nyligen hållit i Madison. Guvernör Preus skulle ha sagt, att skandinaverna kommit till detta land huvudsakligen av ekonomiska skäl för att förbättra sin materiella ställning och fylla sina fickor med pängar. Bl. a. säger prof. Anderson om detta uttalande:

"Detta kommer synnerligen olämpligt från en guvernör, som är sonson till en norsk immigrant och högste chef för staten Minnesota, där det finnes så många av norsk börd eller exktraktion bland hans valmän. Och märk väl, han ger norskarna detta slag i ansiktet, sedan, han i samma tal förklarat, att puritanerna kommo till Nya England, baptisterna till Virginia och lord Baltomore till Maryland icke för att stoppa pängar i sina egna fickor utan för att erhålla religiös frihet."

Minnesotaguvernörens uttalande är synnerligen malplacerat. Men kanske han icke varit i någon närmare kontakt med sina landsmän, med de norska farmarena och arbetarna. Förmodligen ha de norrmän, han varit tillsammans med och av vilka han haft erfarenhet, tillhört den klass, som kommit hit endast för att stoppa pängar i egna fickor. Ämbetsjägarna åtminstone tillhöra den kategorien.

Skandinaverna i allmänhet ha annars varit kända just för den saken, att de icke kommit till Amerika endast för att roffa åt sig så många dollars som möjligt. De ha generellt taget blivit bosatta här, bildat hem, upparbetat jorden eller utfört annan för landet nyttig gärning utan någon överdriven kompensation. De ha i det avseendet utgjort en ganska vacker kontrast mot en del andra nationaliteter och även infödda amerikaner.

MINNESOTA DAILY STAR omtalar, att en farmararbetare, som åkte i en ganska fin automobil, blivit arresterad i Fargo, N. D. Man tyckte nämligen, att det var omöjligt att en farmarbetare kunde äga en finare bil. Han måste ha stulit den. M. D. S. fortsätter:

"Men varför stanna vid farmararbetarna. Med den hastighet inteckningar i farmar i Minnesota blivit uppsagda, bör det snart vara ett brott för en farmare att åka in till staden i annat än en hövagn. I forna dar stoppade våra lagstiftare massornas dårskap att söka njuta av den rikare klassens lyx genom att föreskriva, vilka kläder arbetaren skulle använda. Men dessa lagar kommo ur bruk, icke därför att de ej voro förståndiga utan emedan våra lagstiftare upptäckte, att de icke voro nödvändiga. Det fanns tillräckligt med lagar, som sågo till att arbetaren icke skulle lägga ned några pängar på dåraktigheter. I krigets glansdagar blevo förhållandena en smula lösa. Men nu börjar man återvända till det normala. Om en arbetare har något, måste han ha stulit det. Arrestera honom åtminstone och finn ut!"

En förståndig man tyckes i alla fall sergeanten Alvin York i Pall Mall, Tenn., vara. Han hyllades på sin tid som Amerikas förnämsta hjälte i kriget men icke förty, så är han en pank. Likväl nekar han att mottaga hjälp i någon form. Om han blott ville företaga en föredragsturné, skulle han snart bli smått förmögen. American Legion skulle nog slicka sig om munnen, ifall de kunde förmå honom gå ut och predika "partiotism." Men York säger: "Jag vill hellre förlora min farm och gå tillbaka till daglönarens arbete än att slå mynt av den ryktbarhet, jag en gång erhöll genom en märkvärdig försynens skickelse."

En massa personer, som sökt skogsdearbete i Regina, ha av polisen där anhållits som lösdrivare. Polisdomaren förklarade, att de hädanefter skulle sändas till fängelset under anmärkning, att staden måste se efter sina egna arbetslösa. Sålunda är det fortfarande nu ett brott att vara arbetslös!

Dr. A. E. Levalt, chef för parollsystemet i Ontario, anser att bästa sättet att behandla brottslingar är en kort och drastisk bestraffning samt sedan en lång tids övervakning under parollsystemet. Den korta, drastiska metoden bestod i "ett gott kok stryk." Han sade, att 90% av de män, som fått paroll, skötte sig bra.

I sanning modärn kan man kalla nedanstående annons, som nyligen lästes i Nya Wermlands-Tidningen:

Vår dotters födelse
konstituerar
äktenskap
oss emellan.
Ragnar Brattén. Grete Koutzer.
Bonderud den 24 juni 1921.

Påbud har nu utgått i Frankrike, att marseljäsen måste sjungas vid alla prisutdelningar i skolorna. Marseljäsen är all right i och för sig själv, men det skulle katten sjunga den, då man blev tvingad därtill.

Farmarna förr i världen höllo sig stilla på sin farm. Men numera äga många av dem automobiler samt resa vida omkring i andra farmdistrikt för att se och lära. Rätt så!